

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204428
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120204428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: H. P., X.. XX.XX.XXXX, L. Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/77, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcov z a m i e t a.

III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 14.04.2020 žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie v sume 600 Eur. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 11C/97/2016 bol úspešný, keď sa domohol vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozsudok Okresného súdu Prešov 11C/97/2016 zo dňa 23. septembra 2016 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov 10Co/26/2018 zo dňa 19. apríla 2018. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

2. Žalovaný vo svojom písomnom podaní, súdu doručenom dňa 13. mája 2020 žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobca má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadnú priznanú náhradu finančného zadostučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojoľnom a arbitrárnom výklade práva. Primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadostučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Žalobca mal možnosť si zmluvu prečítať, žalovaný teda poskytol žalobcovi úver v dobrej viere, že sú mu známe zmluvné dojednania. Primerané finančné zadostučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a odradiť

odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takého konania v budúcnosti. Žalovaný považuje primerané finančné zadosťučinenie za neprimerané a neodôvodnené. Žalobu žiadal zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 11C/97/2016-54 zo dňa 23. septembra 2016 súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. apríla 2012 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 10 v znení „jedna tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok, zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná zmluvná podmienka.“ Zároveň priznal žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 376 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.04.2016 do zaplatenia z dlžnej sumy. V prevyšujúcej časti o úroku z omeškania nad 5,05 % ročne návrh zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 22. mája 2018. Zároveň bol vydaný aj dopĺňujúci rozsudok č.k. 11C/97/2016-87 zo dňa 31.01.2018, v ktorom súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 10Co/26/2018-95 zo dňa 19. apríla 2018 bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňajúcim rozsudkom okrem výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti o úroku z omeškania nad 5,05 % ročne zamietol a rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 14. októbra 2020 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne ospravedlnili. Zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

7. Právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že základ nároku je daný, poukázal na predchádzajúci súdny spor pod spisovou značkou 11C/97/2016, kde rozsudok súdu 1. stupňa bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 10Co/26/2018, čím je daný základ nároku žalobcu. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal z prípadu, že žalobca bol úspešný nielen v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 376 Eur. Primerané finančné zadosťučinenie v sume 600 Eur tak považoval za dôvodné.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Súd je toho názoru, že žalobca bol jednoznačne úspešný v konaní pod sp. zn. 11C 97/2016, kde súd rozhodol o jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a učil zároveň v zmluve žalovaného neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tým žalobca podľa názoru súdu splnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia je súd toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 150 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu. Súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobcu o paušálnom požadovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia za každý priaznivý výrok súdu v prospech spotrebiteľa vo výške 300 Eur. Žalobca sa na súd napriek predvolaniu na pojednávanie neustanovil, netvrdil a neuvádzal žiadne dôkazy k výške požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Súd z tohto dôvodu priznal žalobcovi takúto sumu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobkyne závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.